

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 5.3.2013
COM(2013) 111 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o napredku pri izvajanju Uredbe (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal (E-RIPO)

(Besedilo velja za EGP)

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o napredku pri izvajanju Uredbe (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal (E-RIPO)

(Besedilo velja za EGP)

KAZALO

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU o napredku pri izvajanju Uredbe (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal (E-RIPO)	
1.	Ozadje in uvod 3
2.	O tej oceni 3
3.	Stanje izvajanja Uredbe na ravni EU 4
3.1.	Spletna stran E-RIPO 4
3.2.	Pretok podatkov in zagotavljanje kakovosti na ravni EU 5
3.3.	Navodilo Komisije 5
4.	Stanje izvajanja E-RIPO na ravni držav članic 6
4.1.	Splošni vidiki 6
4.2.	Izpusti v zrak 6
4.3.	Izpusti in prenosi v vodo 7
4.4.	Izpusti v tla 7
4.5.	Prenos odpadkov 7
5.	Možnost za nadaljnje izboljšanje izvajanja E-RIPO 7
5.1.	Povečanje kakovosti podatkov in zaupanja uporabnikov 8
5.2.	Izboljšanje uporabe in izmenjave podatkov 8
5.3.	Nadaljnja preučitev pravne podlage E-RIPO in povezave z drugo zakonodajo 9
6.	Sklepna ugotovitev 9

1. OZADJE IN UVOD

Registri izpustov in prenosov onesnaževal zagotavljajo dostop javnosti do podatkov o emisijah v zvezi z izpusti¹ onesnaževal ter prenos onesnaževal in odpadkov izven kraja nastanka² ter njihovih trendih za industrije, ki povzročajo največje onesnaževanje. Kot taki lahko javnosti in zasebnim nosilcem odločanja pomagajo pri določanju prednostnih nalog za stroškovno učinkovite strategije zmanjševanja emisij in dokazovanju napredka pri zmanjševanju onesnaževanja. Pomagajo lahko tudi pri spremljanju napredka in skladnosti z nekaterimi obveznostmi ali sporazumi, ki veljajo na nacionalni ravni, ravni EU ali mednarodni ravni.

Z Uredbo (ES) št. 166/2006 je bil vzpostavljen Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal (E-RIPO), s katerim se v EU izvaja Protokol ZN-EKE o registrih izpustov in prenosov onesnaževal k Aarhuški konvenciji³. Navedeni register izhaja iz Evropskega registra izpustov onesnaževal (EPER), ki je bil vzpostavljen leta 2000, in ga nadgrajuje.

Glavni cilj E-RIPO je zagotoviti dostop do okoljskih informacij o največjih industrijskih kompleksih. Obveznosti poročanja o emisijah so povezane z določenimi vrstami industrijskih dejavnosti in mejnimi količinami onesnaževal, določenimi v Uredbi, da bi se obravnavali glavni viri industrijskega onesnaževanja, zlasti dejavnosti, na katere se nanaša Direktiva 2008/1/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja. Poročanje zajema podatke o izpustih vseh naštetih onesnaževal v okolje zaradi človekove dejavnosti, naj bodo ti namerni ali nenamerni, redni ali izredni, ki se zgodijo na kraju industrijskega kompleksa in ki presegajo predpisane mejne količine. Sporočene vrednosti morajo temeljiti na najboljših razpoložljivih informacijah, pridobljenih z meritvami, izračuni ali ocenami.

V členu 17 uredbe E-RIPO je Komisija pozvana, naj pregleda poročila o emisijah, ki jih države članice predložijo prek E-RIPO, in splošneje, naj zagotovi oceno izkušenj, pridobljenih v prvih treh letih delovanja registra. To poročilo zajema prva tri leta izvajanja E-RIPO.

2. O TEJ OCENI

Prvi podatki iz E-RIPO za leto 2009 so bili dani na voljo maja 2011 na posebni spletni strani⁴. S tem so bili na voljo tudi podatki za prva tri leta in je bilo mogoče začeti to oceno. Podatkovni nizi in orodja za zagotovitev kakovosti podatkov so bili vzpostavljeni s pomočjo Evropske agencije za okolje (EEA). Informacije o izvajanju E-RIPO na nacionalni ravni in sporočanju podatkov so bile pri državah članicah zbrane s pomočjo svetovalca. Zbrane so bile dodatne informacije za oceno uspešnosti

¹ „Izpust“ pomeni nameren ali nenamern, reden ali izreden vnos onesnaževal v okolje zaradi človekove dejavnosti, vključno z izlitji, emisijami, izpuščenji, injiciranjem, odstranjevanjem oziroma odlaganjem, ali odvajanjem prek kanalizacijskih sistemov, ki se ne zaključijo s čistilnimi napravami.

² „Prenos izven kraja nastanka“ pomeni prenos odpadkov, namenjenih za predelavo ali odstranitev, in onesnaževal v odpadnih vodah, namenjenih za obdelavo v čistilni napravi, izven meja industrijskega kompleksa.

³ Aarhuška konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah.

⁴ <http://prtr.ec.europa.eu/>

delovanja spletne strani E-RIPO.⁵ Agencija EEA je sodelovala pri tej oceni, s strokovnjaki iz držav članic in zainteresiranimi stranmi pa je bilo opravljeno posvetovanje o rezultatih in priporočilih opravljene analize. Poleg tega je Komisija preučila tudi ustrezno veljavno evropsko zakonodajo in pobude, da bi ocenila dopolnjevanje in morebitne vrzeli med E-RIPO in drugimi podatkovnimi zbirkami.

Opozoriti je treba, da izkušnje s sporočanjem podatkov za leto 2010, ki so bili na spletu objavljeni aprila 2012, potrjujejo oceno in ugotovitve, navedene v tem poročilu.

3. STANJE IZVAJANJA UREDBE NA RAVNI EU

3.1. Spletna stran E-RIPO

V skladu s členom 10(1) Uredbe Komisija zagotovi, da je register dostopen javnosti, z brezplačno objavo podatkov na svetovnem spletu. Spletno stran E-RIPO gosti in vzdržuje agencija EEA, ki omogoča tudi nadaljnje povezovanje podatkov iz E-RIPO z drugimi podatkovnimi nizi. Spletna stran je zasnovana tako, da so informacije ves čas in zlahka dostopne javnosti.

Trenutno spletna stran E-RIPO zagotavlja spletni dostop do podatkov, ki jih sporoča približno 29 000 velikih industrijskih kompleksov, ki pokrivajo 65 gospodarskih dejavnosti iz glavnih industrijskih sektorjev⁶, ter zagotavlja informacije o količinah izpustov onesnaževal v zrak, vodo in tla ter prenosih odpadkov in onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka za 91 ključnih onesnaževal, med drugim za težke kovine, pesticide, toplogredne pline in dioksine. Poleg teh osrednjih podatkovnih nizov, ki so glavni točkovni viri onesnaževanja, E-RIPO vsebuje tudi prostorsko razčlenjene podatke o izpustih iz razpršenih virov v zrak, medtem ko bodo podatki o razpršenih emisijah v vodo dodani kmalu.

Analiza uporabniških protokolov spletne strani E-RIPO in *ad hoc* raziskava, opravljena med uporabniki, sta pokazali, da do spletne strani E-RIPO dostopajo različni uporabniki, med drugim javne službe, zasebna podjetja in širša javnost. Uporabniki na splošno menijo, da je spletna stran oblikovana primerno in priročno. Menijo, da so podatki v združeni in razdruženi obliki predstavljeni izčrpno in v lahko dostopni obliki. Uporabniki zunaj EU so se strinjali s temi pozitivnimi ugotovitvami, tako da se več držav, ki niso članice EU, zanima za uporabo evropskega sistema kot podlage za razvoj svojih nacionalnih registrov. Vendar je več uporabnikov predlagalo, da bi bilo mogoče sistem še izboljšati s prijaznejšimi spletnimi stranmi (npr. z izboljšanjem krmarjenja in iskalnih funkcij) in rednejšim vzdrževanjem (npr. s popraviom prekinjenih hiperpovezav). Drugi so predlagali posodobitev uporabljene terminologije. Uporabniki in države članice so se strinjali, da bi bilo koristno dodati spremne informacije, s katerimi bi pojasnili prikazane podatke in njihovo primerljivost (npr. metoda merjenja).

Čeprav se spletna stran E-RIPO pogosto uporablja kot verodostojen vir podatkov o emisijah in jo povprečno obišče 590 različnih uporabnikov dnevno, so še vedno

⁵ „Final report, Three years of implementation of the E-PRTR, Supporting study for the European Commission“ (Končno poročilo, Tri leta izvajanja E-RIPO, Podporna študija za Evropsko komisijo), Umweltbundesamt GmbH, Avstrija. Študijo je naročil Generalni direktorat za okolje (GD ENV).

⁶ Devet glavnih sektorjev je: energetika, proizvodnja in predelava kovin; nekovinska industrija; kemična industrija; ravnanje z odpadki in odpadno vodo; proizvodnja in predelava papirja in lesa; intenzivna živinoreja in ribogojstvo; živalski in rastlinski proizvodi iz sektorja hrane in pijače; drugo.

neizkoriščene nekatere možnosti, kako opozoriti na njen obstoj in povečati število uporabnikov.

3.2. Pretok podatkov in zagotavljanje kakovosti na ravni EU

V skladu s členom 5 Uredbe morajo upravljavci industrijskih kompleksov, ki spadajo v področje uporabe Uredbe, pristojnemu organu v državi članici, v kateri imajo sedež, letno sporočiti določene podatke. Države članice morajo zbrati sporočene podatke, preveriti njihovo kakovost ter jih posredovati Komisiji in agenciji EEA za razširjanje prek spletne strani E-RIPO. Podatke je mogoče ponovno predložiti.

Razvito je bilo orodje za samodejno potrjevanje, ki naj bi državam članicam pomagalo pri potrjevanju podatkov iz E-RIPO pred predložitvijo in zagotavljal skladnost z dogovorjeno obliko poročanja. Potrjevanje zajema informacije, kot so vrsta onesnaževal, oznake za industrijske sektorje, zemljepisne koordinate, obvezna preverjanja za oblikovanje, kvantitativna preverjanja vrednosti izpustov ali odpadkov, vključno z osamelci, preverjanja skladnosti z zaupnostjo.

V prvih letih izvajanja Uredbe je kakovost podatkov, vključenih v register E-RIPO, preverjala agencija EEA s postopkom, splošno znanim kot „neformalni pregled“.

- Države članice so prejele podrobne povratne informacije o kakovosti in popolnosti predloženih podatkov. Preverjanja agencije EEA so zajemala oceno števila industrijskih kompleksov in poročil o izpustih, količin prijavljenih izpustov in prenosov, zahtevkov za zaupnost in nenamernih izpustov.
- Podatki iz E-RIPO so se nato primerjali s podatki, sporočenimi na podlagi različnih obveznosti poročanja (npr. direktive o nacionalnih zgornjih mejah emisij⁷, sistema za trgovanje z emisijami⁸, direktive o čiščenju komunalne odpadne vode⁹ in uredbe o statistiki odpadkov¹⁰), da bi se odkrile in obravnavale razlike in morebitne neskladnosti.

Orodje za samodejno potrjevanje in možnost ponovne predložitve podatkov sta se izkazala kot zelo koristna za države članice. Neformalni pregled se je prav tako štel za koristnega za spodbujanje dobre prakse v prvih letih E-RIPO. Za koristnega se je izkazal tudi pri odkrivanju neskladnosti in morebitnih napak v sporočenih podatkih ter pri oblikovanju dobrih praks držav članic za zagotavljanje kakovosti. Jasno je, da morajo države članice še naprej izboljševati zagotavljanje kakovosti sporočenih podatkov že od samega vira.

3.3. Navodilo Komisije

Komisija je leta 2006 objavila Pisno navodilo za izvajanje E-RIPO¹¹, kot se zahteva na podlagi člena 14 Uredbe in ki se nanaša na zadeve, kot so, kdo mora poročati, o čem in kako, ter vključuje okvirni seznam sektorjev in onesnaževal, za katere naj bi se podatki sporočali. Navodilo vsebuje tudi koristne informacije za javnost o samem registru E-RIPO. Vse zainteresirane strani, s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje, so menile, da je pisno navodilo izjemno koristno pri postopku poročanja. Z revizijo navodila bi bilo mogoče odgovoriti na še nerešena vprašanja, kot so vprašanja v zvezi z opisi dejavnosti, in nadalje izboljšati izvajanje Uredbe.

⁷ Direktiva 2001/81/ES.

⁸ Direktiva 2003/87/ES.

⁹ Direktiva 91/271/EGS.

¹⁰ Uredba (ES) št. 2150/2002.

¹¹ http://prtr.ec.europa.eu/docs/EN_E-PRTR_fin.pdf.

4. STANJE IZVAJANJA E-RIPO NA RAVNI DRŽAV ČLANIC

4.1. Splošni vidiki

Vse države članice EU, Norveška, Islandija, Lihtenštajn, Švica in Srbija so uredbo E-RIPO prenesli v svojo zakonodajo.

Države članice so v obdobju 2007–2009 zadovoljivo sporočale zahtevane podatke. To je razvidno iz podrobnih informacij, ki so na voljo v registru. Ta rezultat je spodbuden, če upoštevamo tudi, da vzpostavitev novih sistemov poročanja običajno od vseh vključenih strani zahteva nekaj učenja. Zdi se, da so bile težave v zvezi z manjkajočimi informacijami povezane z določenimi vprašanji razlage. Take težave so se pojavljale zlasti pri izpustih v tla, ki so vključevali poročanje o izcednih vodah z odlagališč odpadkov. Nekatere sporočene težave z izvajanjem so bile pripisane očitnemu pomanjkanju virov pri pristojnih organih, tako da ti pred predložitvijo podatkov Komisiji niso mogli ustrezno preveriti njihove kakovosti. Nazadnje, pri eni državi članici ostaja odprto vprašanje v zvezi z zaupnostjo podatkov na podlagi Uredbe.

V skladu s členom 5(4) morajo upravljavci, za katere velja uredba E-RIPO, pristojnim organom zagotoviti najboljše razpoložljive podatke o svojih izpustih in prenosih onesnaževal. Poleg tega morajo v skladu s členom 9(1) in (2) Uredbe nacionalni pristojni organi presoditi kakovost podatkov in ali so informacije, ki so jih predložili posamezni industrijski kompleksi, zadovoljive, kar zadeva njihovo popolnost, usklajenost in točnost.

Iz opravljene ocene je razvidno, da je bila stopnja popolnosti sporočenih podatkov za E-RIPO različna in je segala od usklajenosti pri izpustih glavnih onesnaževal v zrak do manj izčrpnega poročanja o izpustih v vodo in prenosih odpadkov ter precej skromnega poročanja o izpustih v tla.

Take težave lahko ovirajo širšo javnost ter nacionalne organe in organe EU pri morebitni uporabi podatkov iz E-RIPO, vključno z možnostjo izpolnjevanja drugih obveznosti poročanja, ki veljajo na ravni EU ali mednarodni ravni¹².

4.2. Izpusti v zrak

Ob upoštevanju vse večje potrebe po natančnejšem upravljanju kakovosti zraka tudi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, je lestvičenje podatkov o nacionalnih emisijah ena od največjih dodanih vrednosti E-RIPO. Poročanje o izpustih dušikovih oksidov, žveplovega dioksida in ogljikovega dioksida na nacionalni ravni je večinoma popolno in preverjeno usklajeno, kadar se primerja z drugimi mednarodnimi obveznostmi poročanja ali katastrofi.

Pri poročanju o drugih onesnaževalih se kaže večja ali manjša neusklajenost z drugimi nacionalnimi katastrofi. V nekaterih primerih nacionalno poročanje ni vključevalo podatkov, ki bi jih pričakovali glede na okvirna seznama sektorjev in pričakovanih onesnaževal, vključena v pisno navodilo. To bi lahko bilo posledica pomanjkljivosti pri poročanju, netočnosti v pisnem navodilu ali posebnosti posameznih naprav.

¹²

Na primer, podatki za katastrofe emisij, ki se zahtevajo na podlagi direktive o nacionalnih zgornjih mejah emisij, Konvencija o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja in sistem EU za trgovanje z emisijami.

4.3. Izpusti in prenosi v vodo

Kakovost poročanja o emisijah v vodo se šteje za sprejemljivo, čeprav je to poročanje manj popolno kot poročanje o emisijah v zrak.

Ugotovljene težave v zvezi s poročanjem o emisijah v vodo se nanašajo na več onesnaževal, zlasti iz komunalnih čistilnih naprav, pri katerih se kažejo večja ali manjša neskladja v primerjavi z izpusti, ki bi jih pričakovali glede na okvirna seznama sektorjev in pričakovanih onesnaževal, vključena v pisno navodilo. Manjkajoča poročila o izpustih so lahko posledica neobstoja ustreznih emisijskih faktorjev ali analitičnih metod za rutinske meritve nekaterih prednostnih snovi iz okvirne direktive o vodah. Pojasniti je treba tudi poročanje o izcednih vodah z odlagališč. Nazadnje, posebno skrb vzbujajo omejeno poročanje o klorpirifosu, heksaklorobutadienu, izoproturonu, etilen oksidu, tetrakloroetilenu, tetraklorometanu in trikloroetilenu.

4.4. Izpusti v tla

V primerjavi z emisijami v zrak in vodo obstaja zgolj nekaj poročil o izpustih v tla, ki jih je predložilo par držav članic. Ker drugi viri podatkov, ki bi jih bilo mogoče uporabiti za preverjanje, niso javno dostopni, še ni mogoče izpeljati dokončnih ugotovitev o izpustih v tla. Kot je bilo navedeno že v Poročilu o izvajanju tematske strategije za varstvo tal¹³, bi bilo lahko E-RIPO pomembno orodje za spremljanje industrijskih onesnaževal, zato se spodbujajo izboljšave njegove uporabe. Očitno je, da med državami članicami obstajajo razlike pri razlagi izpustov v tla, in te razlike je treba odpraviti.

4.5. Prenos odpadkov

Poročanje o prenosih nevarnih in nenevarnih odpadkov iz industrijskih kompleksov v okviru E-RIPO se je primerjalo s podatki, ki so jih države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 2150/2002 o statistiki odpadkov sporočile za leto 2008. Poročanje v okviru E-RIPO zajema samo prenose nevarnih in nenevarnih odpadkov iz posameznih velikih industrijskih kompleksov, medtem ko uredba o statistiki odpadkov zajema celotne sektorje in se nanaša na nastajanje izbranih kategorij odpadkov, pri čemer se podatki zbirajo z upravnimi viri, raziskavami, statističnimi ocenami ali kombinacijo teh možnosti. Posledično se metodologiji za poročanje na podlagi teh dveh instrumentov razlikujeta. Vendar je ta analiza jasno pokazala, da mejne količine, ki so določene z uredbo E-RIPO, omogočajo poročanje o samo približno 39 % nevarnih odpadkov in 17 % nenevarnih odpadkov, pri čemer so med različnimi gospodarskimi sektorji velike razlike.

Čeprav je očitno, da bi z znižanjem najnižje mejne količine za poročanje v E-RIPO lahko povečali stopnjo zajetja prenosov odpadkov, se navedena instrumenta dopolnjujeta, in če ju upoštevamo skupaj, trenutno zagotavljata dovolj uporabno bazo znanja.

5. MOŽNOST ZA NADALJNJE IZBOLJŠANJE IZVAJANJA E-RIPO

Vzpostavitev delujočega E-RIPO je zahteven podvig, v katerega je vključenih veliko zainteresiranih strani iz javnega in zasebnega sektorja. Glede na to oceno prvega obdobja izvajanja Komisija meni, da se Uredba razmeroma dobro izvaja. Vsako leto je bilo mogoče opaziti nadaljnja izboljšanja, saj so države članice in druge

¹³ COM(2012) 46.

zainteresirane strani pridobivale izkušnje z njegovim delovanjem. V primerjavi s stanjem pred sprejetjem uredbe E-RIPO zdaj državljani EU, analitiki, oblikovalci politike in nosilci odločanja v EU lažje dostopajo do izčrpnih informacij o vrstah in količinah emisij iz največjih industrijskih dejavnosti ter tudi razpršenih virih emisij v zrak.

Čeprav rezultati ocene kažejo, da bi bilo za ponovni pregled Uredbe še prezgodaj, pa je še vedno mogoča vrsta izboljšav, med drugim z izboljšanimi pisnimi navodili Komisije.

Posebna pozornost bo namenjena izboljšanju kakovosti in popolnosti sporočenih podatkov ter izboljšanju uporabe podatkov. Po potrebi bodo sprejeti izvršilni ukrepi.

5.1. Povečanje kakovosti podatkov in zaupanja uporabnikov

Nadaljnje povečanje zanesljivosti in kakovosti registra bo omogočilo okrepljeno zaupanje uporabnikov in s tem povečanje uporabe.

Komisija bo znova pregledala pisno navodilo, zlasti v zvezi s področjem uporabe Uredbe in njeno razlago. Zagotovljene bodo podrobnejše opredelitve (npr. v zvezi z izpusti v tla in izcednimi vodami), vključeno pa bo tudi pojasnilo o tem, kateri elementi poročanja lahko ostanejo zaupni. Obravnavana bo vrsta drugih posebnih vprašanj, npr. o poddejavnostih, o katerih je treba poročati, seznam onesnaževal, pričakovanih iz različnih dejavnosti, pa bo popravljen in dopolnjen.

Države članice naj bi okrepile prizadevanja za zagotovitev kakovosti predloženih podatkov. Z uredbo E-RIPO je za upravljavce določena obveznost, da zagotovijo kakovost podatkov, za pristojne organe pa, da presodijo o tej kakovosti. Pred predložitvijo podatkov Komisiji je treba izčrpaneje preveriti popolnost, usklajenost in verodostojnost predloženih podatkov. Države članice se ne smejo zanašati na neformalni pregled, ki ga opravi agencija EEA, kot da ta nadomesti njihova preverjanja kakovosti, da nato same popravijo sporočene podatke. V sedanji drugi fazi izvajanja Uredbe bo Komisija spodbujala odgovornost upravljavcev in držav članic za kakovost podatkov. Po potrebi bo to izvrševala s postopki za ugotavljanje kršitev.

S prenosom odgovornosti za zagotavljanje kakovosti podatkov na države članice se bo zmanjšal obseg sistematičnih pregledov nacionalnih podatkov na ravni EU. Države članice se spodbujajo, naj nadgrajujejo dobre nacionalne prakse, razvite na podlagi neformalnega pregleda, ki ga je agencija EEA opravljala v prvih letih izvajanja Uredbe. Da bi pomagali zagotavljati visoko kakovost nacionalnih podatkov, bo ohranjena možnost ponovne predložitve podatkov.

Komisija bo še naprej spodbujala vključevanje ustreznih strokovnih skupin. Delovna skupina za kemične vidike na podlagi okvirne direktive o vodah bo pozvana, naj izkušnje v zvezi z razvojem emisijskih faktorjev za spojine, izpuščene v vodo, izmenja s strokovno skupino za E-RIPO. Spodbujalo se bo tudi sodelovanje med strokovno skupino za E-RIPO in drugimi strokovnimi skupinami, na primer na področju izvajanja zakonodaje o kakovosti zunanjega zraka ali direktive o nacionalnih zgornjih mejah emisij.

5.2. Izboljšanje uporabe in izmenjave podatkov

Spletna stran E-RIPO bo izboljšana, tako da bo postala bolj uporabnikom prijazna. Za to so bile opredeljene naslednje prednostne naloge: izboljšanje funkcionalnosti, navigacije in iskalnih funkcij, predstavljenim podatkom dodane tehnične informacije,

standardizacija terminologije in povezave do podatkovnih nizov iz drugih obveznosti poročanja.

Komisija bo izkoristila priložnosti za spodbujanje uporabe E-RIPO za znanstvene in tehnične analize in analize politike ter za ozaveščanje širše javnosti. Glede na sedanje predloge za ponovni pregled nekaterih sistemov poročanja za spremljanje stanja okolja se bosta uporaba in vpliv E-RIPO verjetno dodatno povečala. Glede na to bodo nadaljnje izvajanje Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah, Direktive 2004/101/ES o sistemu trgovanja z emisijami in tekočega pregleda Tematske strategije o onesnaževanju zraka priložnosti za nadaljnji razvoj sinergije med pretoki podatkov. Sinergija se bo zlasti poskušala doseči, da bi olajšali pripravo in pregled referenčnih dokumentov za najboljše razpoložljive tehnologije v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije 2012/119/EU.

5.3. Nadaljnja preučitev pravne podlage E-RIPO in povezave z drugo zakonodajo

Komisija bo znova preučila potrebo po ponovnem pregledu Uredbe, da bi ta bolje služila svojim ciljem in interesom zainteresiranih strani EU, ugotovitve pa bo predstavila v drugem triletnem poročilu o izvajanju E-RIPO, ki se bo nanašalo na obdobje 2013–2015. To bo vključevalo tudi oceno razlik v obsegu med E-RIPO, direktivo o industrijskih emisijah in drugo zakonodajo EU.

6. SKLEPNA UGOTOVITEV

Celovit in usklajen E-RIPO je pomembno orodje za povečanje baze znanja za stroškovno učinkovito in pregledno upravljanje zračnih, vodnih in kopenskih virov.

Vzpostavitev E-RIPO je bila pomemben korak naprej pri zagotavljanju večje preglednosti v zvezi z vrstami in količinami industrijskih emisij ter spremljanjem stanja okolja. E-RIPO vključuje edinstven podatkovni niz, ki zajema vrsto onesnaževal, obravnava izpuste in prenose v vse medije ter temelji na pristopu od spodaj navzgor.

Ocena izvajanja Uredbe, ki jo je podala Komisija, kaže precej uspešno zgodbo. Države članice so se hitro sprijaznile z novimi obveznostmi, tako da se zdaj zbiranje, ocenjevanje in predložitev podatkov Komisiji za večino izpustov izvajajo zanesljivo.

Vendar še vedno obstajata potreba in možnost za nadaljnje izboljšave. Ukrepi, ki jih vsebuje to poročilo, bodo pomagali rešiti nekatera najpomembnejša vprašanja, opredeljena med pregledom, in nadalje razviti E-RIPO, tako da se bo izboljšala njegova uporabnost in spodbudila obširnejša uporaba okoljskih informacij, ki jih vsebuje. Navedeni ukrepi se bodo izvajali glede na ustrezno stopnjo prednostne razvrstitve, tako da bi se dejansko posvetili tistim ukrepom, ki bi lahko bili najkoristnejši.